

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У 2123/10 (2007)
21.10.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Невеве Милојчић, председника већа, Стева Ђурановића и Мирјане Аранђеловић, чланова већа, са саветником суда Миром Стевић Капус, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Д.з.г.з.и.з. Б. Ј.П.Б., ..., против Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско правне послове, ради поништаја решења ... број ... од ... године, уз учешће заинтересованог лица Општине В., чији је законски заступник Општинско јавно правобранилаштво В., у предмету експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 21.10.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије – Сектор за имовинско правне послове ... број ... од ... године.

Образложење

Оспореним решењем донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.бр.1860/07 од 30.08.2007. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за имовинско правне послове Општине В. бр. ... од ... године, а којим ожалбеним решењем ставом I диспозитива се поништава правноснажно решење Секретаријата за послове привреде, финансија и имовинске односе општине В.у Б., број ... од ... године, којим је уступљено Заводу за изградњу

града Б.градско грађевинско земљиште, кп.бр. ...ЗКУЛ-..., КОБ-..., површине ... м², са дворишном зградом право и у оквиру исте четири једнособна стана, једне двособне гарсоњере, два двособна стана у Улици ... број ... (раније број ...), ради рушења, у циљу изградње Робне куће у блоку између улица ..., ..., и ..., према Детаљном урбанистичком плану. Ставом II диспозитива истог решења, одређује се да ће се имовинско правни односи између Завода за изградњу града Б. и Општине В. у Б., решити споразумно, а у случају спора надлежан је Трећи општински суд у Београду.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије дана 22.12.2007. године која је заведена под У-10411/07 тужилац је оспорио правилност и законитост оспореног решења са свих законом предвиђених разлога. Износећи детаљно хронологију догађаја везаних за оспорено решење у тужби истиче да је приликом доношења истог тужени орган поступио по налогу из пресуде Врховног суда Србије У-1860/07 и отклонио учињене битне повреде правила поступка, али да је и поред тога игнорисао налоге Врховног суда изнете у пресуди У-865/04 од 15.06.2006. године и у пресуди истог суда У-1836/01 од 03.04.2002. године које су донете у управним споровима које је водио против решења туженог органа и којима му је наложено да о жалбама тужиоца и Завода једновременно одлучи. Даље наводи да му је током читавог поступка за поништај решења о уступању непокретности у Улици ..., оспоравана страначка легитимација иако је пружио доказе да је Завод за изградњу града Б. у поступку уступања наведених непокретности за правоног претходника тужиоца ГСИЗ за грађевинско земљиште вршио само стручне послове. Истиче да за поништај решења од ... године нису испуњени услови из члана 36. Закона о експропријацији, јер тим решењем није извршена експропријација, већ уступање (административни пренос) непокретности у друштвеној својини, те да накнада за уступљене непокретности до данас није утврђена, што је суштински услов за поништај решења по основу наведеног члана 36. Закона о експропријацији.

У одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересовано лице у одговору на тужбу предложило је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је од 01.01.2010. године на основу члана 89. и 90. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08 и 104/09) преузео нерешене предмете Врховног

суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука у управним стварима, а за које је, на основу члана 29. став 1. истог закона надлежан Управни суд.

Решавајући овај управни спор, на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр.46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр.46/96), а који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр.111/09), Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета види се да је решење првостепеног органа од 19.09.2000. године донето у извршењу решења Министарства финансија Републике Србије од ... године, јер је пресудом Врховног суда Србије У.3160/98 од 16.06.1999. године поништено решење Министарства финансија и економије Републике Србије од ... године. Надаље из списка произилази да је тужени орган одлучујући по жалби Завода за изградњу града Б. против првостепеног решења од ... године исту одбио својим решењем од ... године, да је против тог решења поднета и уважена тужба Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Б. и исто поништено пресудом Врховног суда Србије У.1836/01 од 03.04.2002. године и наложено туженом да се питање страначке легитимације лица које учествује у управном поступку, које је основно питање мора расправити, на шта је указано и пресудом Врховног суда Србије Убр.3160/98 од 16.06.1999. године, као и пресудом Врховног суда Србије У.865/04 од 15.06.2006. године донетом у управном спору по тужби Д.з.г.з.и.з. Б. којом је поништено решење ... број ... од ... године Министарства финансија и економије Републике Србије донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.1836/01 од 03.04.2002. године. Из списка такође произилази да је у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.865/04 од 16.06.2006. године донето решење Министарства финансија Републике Србије број ... од ... године, да је против тог решења поднета и уважена тужба Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу града Београда и исто поништено пресудом Врховног суда Србије У.1860/ 07 од 30.08.2007. године. Оспорено решење од ... године донето је у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.1860/ 07 од 30.08.2007. године.

Основано међутим, по оцени овог суда тужилац побија законитост оспореног

решења. Наиме, тужени је оспореним решењем које је донео у извршењу пресуде Врховног суда Србије У.1860/07 од 30.08.2007. године, донете по тужби тужиоца, којом је његово решење од ... године поништено због битних повреда правила поступка (јер га није потписало лице овлашћено за доношење и потписивање истог), отклонио наведену повреду правила поступка. Међутим, тим решењем тужени је био дужан да у смислу одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку у његовом образложењу цени све наводе жалбе а што није учинио, због чега је оспорено решење донето уз битну повреду правила поступка из члана 235. став 1. у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку. Осим тога не може се прихватити становиште туженог органа из оспореног решења да није могао узети у оцену жалбу тужиоца јер се иста не налази у списима нити му је достављена на другостепено решавање. Ово са разлога што је решењем другостепеног органа ... број ... од ... године које је достављено тужиоцу, а које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У-3160/98 од 16.06.1999. године, донетој по тужбама тужиоца и Завода за изградњу Града Б., овде тужиоцу дато својство странке у овом управном поступку. Према стању у списима у истим се налази и жалба тужиоца од ... године против првостепеног решења број ... од ... године као и жалба Завода за изградњу града Б. од ... године против истог решења о којој је оспореним решењем одлучивано, док о жалби тужиоца није одлучено, иако је тужени када му се списи доставе дужан да поступи у складу са једним од ставова из члана 229. Закона о општем управном поступку. При томе, тужени орган у оспореном решењу не цени ни наводе жалбе Завода за изградњу града Б. од .. године у погледу страначке легитимације, као и испуњеност законских услова за примену материјалног прописа члана 36. Закона о експропријацији на којем је засновано првостепено решење те је и због овога оспорено решење донето уз битну повреду правила поступка из напред наведених чланова Закона о општем управном поступку.

Са наведених разлога, Управни суд је на основу члана 41. став 2. а у вези чл.38.ст.2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96), који се примењује на основу члана 77. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку тужени орган је дужан да отклони учињене повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка датим у пресудама Врховног суда Србије У.3160/08 од 16.06.1999. године, У.1836/01 од 03.04.2002. године, У.865/04 од

15.06.2006. године а у смислу чл.61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 21.10.2010. године, 23 У 2123/10 (2007)

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа – судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СК